

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

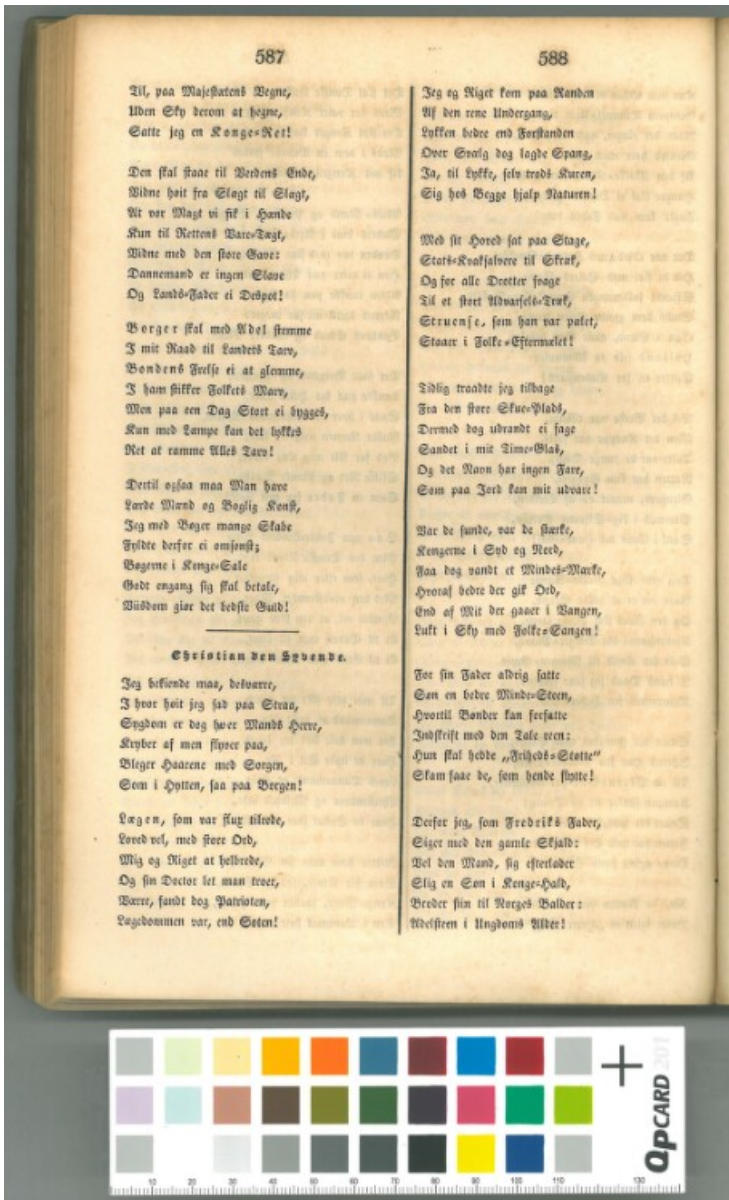
Titel: Den Danske Rim-Krönike

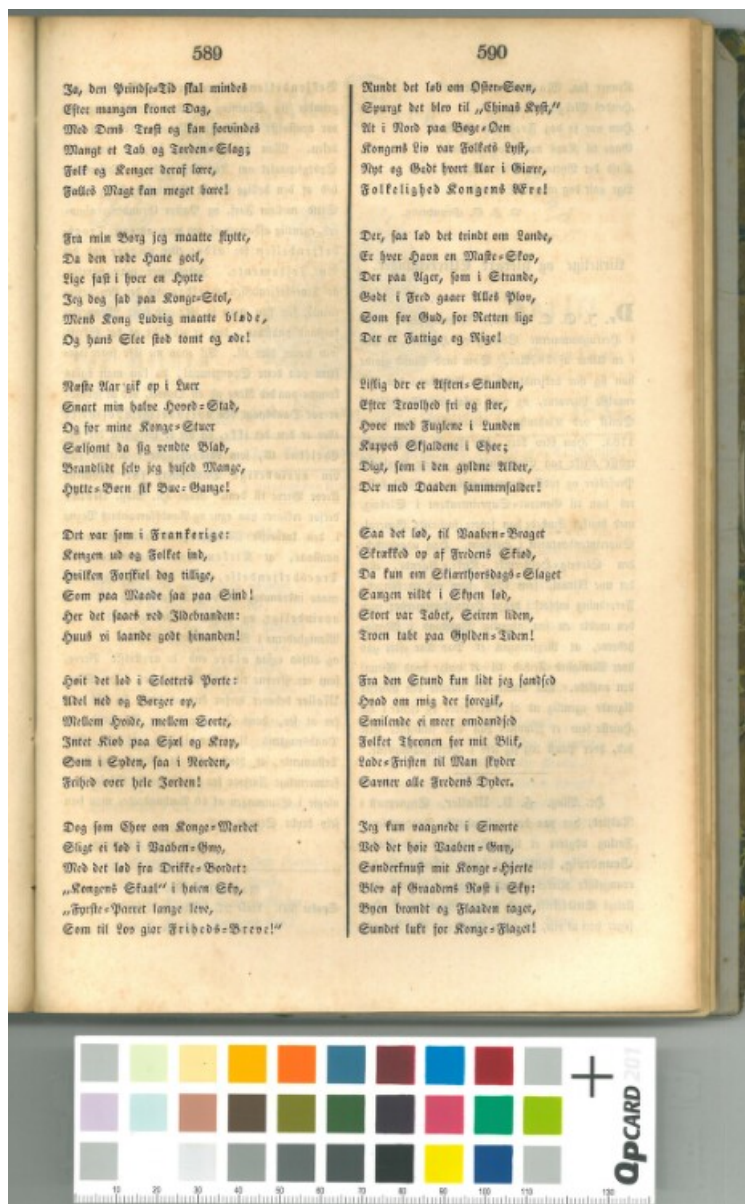
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Den Danske Rim-Krönike", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 587. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_539-txt-shoot-idm1695/facsimile.pdf (tilgået 18. april 2024)

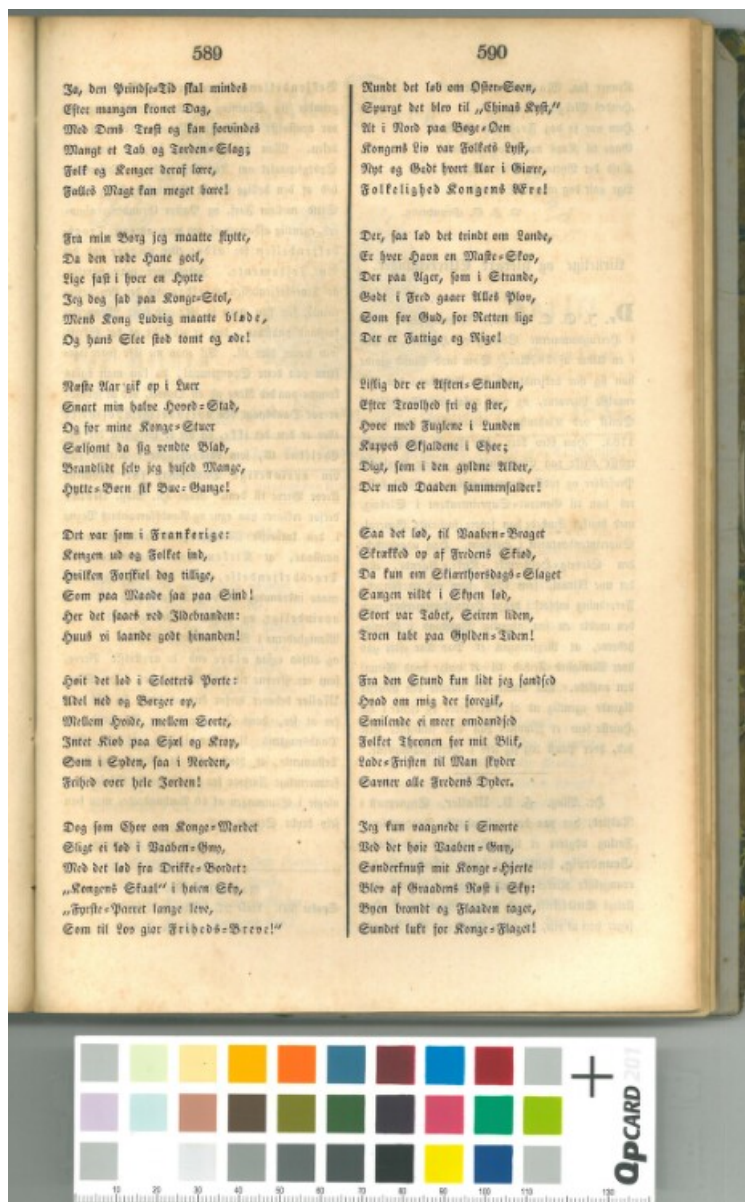
Anvendt udgave: Grundtvigs værker

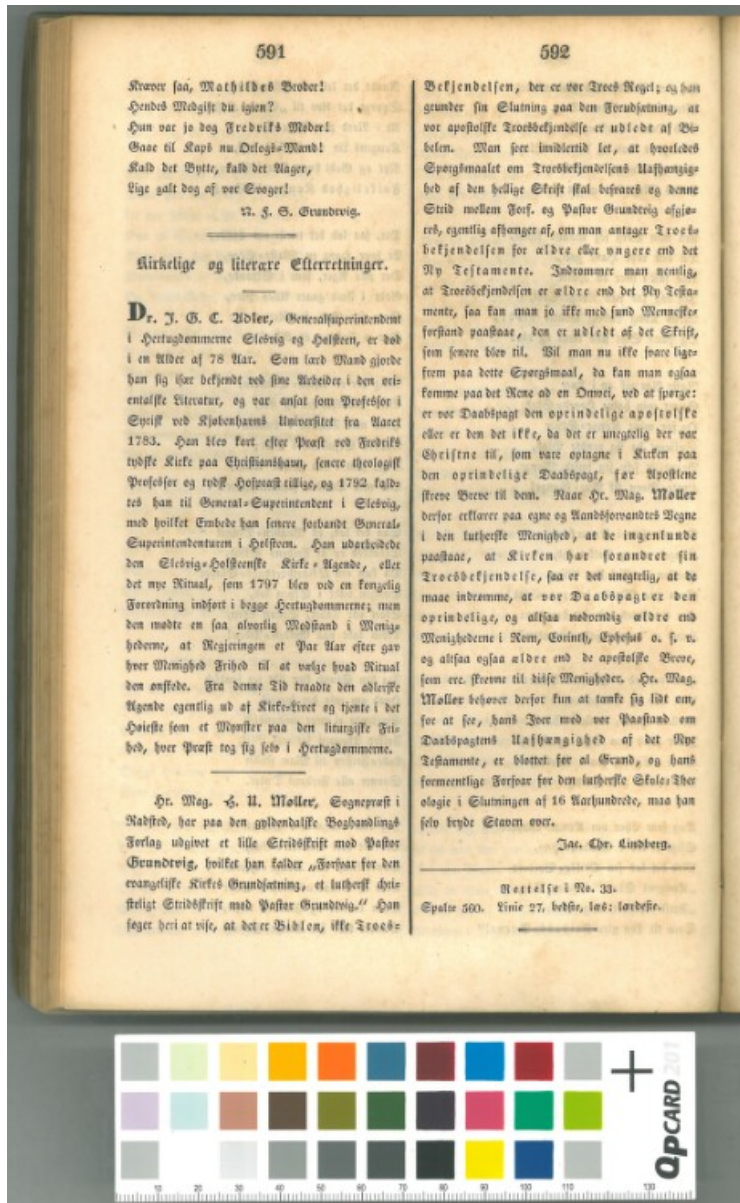
Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Kvæder saa, Nathi'kedes Døder!
 Hendes Mødigt du igjen?
 Hun var jo dog Tredeks Møder!
 Saae til Kapt nu Dolegi-Møder!
 Kald det Bytt, kald det Nager,
 Vige galt dog af vor Svoger!
 N. F. S. Grundtvig.

Kirkelige og literare Efterretninger.

Dr. J. G. C. Adler, Oeconesuperintendent i Hertugdømmene Slesvig og Holsten, er død i en Alder af 78 Aar. Som lærd Mand gjorde han sig især bekendt ved sine Arbejder i den ecclesiastiske Literatur, og var ansat som Professor i Syssil ved Kjøbenhavns Universitet fra Aaret 1783. Han blev først efter Pæst ved Tredeks tidste Kirke paa Christianshavn, senere theologisk Professor og endelig Hofpredikant, og 1792 kaldtes han til General-Superintendent i Slesvig, med hvilket Embede han senere forbandt General-Superintendenturen i Holsten. Han udsædte den Slesvigske Høiesteres Rets- og Akademi, eller det nye Akademi, som 1797 blev ved en kongelig Forordning indført i begge Hertugdømmene; men den mødte en saa alvorlig Modstand i Menighedene, at Regeringen et Par Aar efter gav hver Menighed Frihed til at vælge hvad Akademi den ønskede. Fra denne Tid traadte den ældre Akademi egentlig ud af Kirke-tænet og tjente i det Hele som et Mønster paa den liturgiske Frihed, hvor Pæst tog sig selv i Hertugdømmene.

Dr. Mag. S. H. Møller, Bogenpræst i Nadsbø, har paa den guldendaliske Boghandlings-Berlag udgivet et lille Erindringsstykke med Pastor Grundtvig, hvilket han kaldte „Brevsæt for den evangeliiske Kirkes Grundfæstning, et luthersk hyldestigt Erindringsstykke med Pastor Grundtvig.“ Han siger deri at vide, at det er Bihelen, alle Troede-

Beljendelsen, der er vor Troes Regel; og han gænder sin Slutning paa den Forudsætning, at vor apostoliske Troedsfæstelse er udlædt af Bihelen. Man sees imidlertid let, at hovedsaget Spørgsmaalet om Troedsfæstelsens Uafhængighed af den hellige Skrift skal besvares og denne Etid mellem Troen og Pastor Grundtvig afsløres, egentlig afsløres af, om man antager Troen til Beljendelsen for ældre eller yngre end det Ny Testamente. Indvender man nemlig, at Troedsfæstelsen er ældre end det Ny Testamente, saa kan man jo ikke med sand Menighed forhandl paa Paaske, den er udlædt af det Skrift, som fører hertil. Vil man nu ikke have ligesom paa dette Spørgsmaal, da kan man ogsaa komme paa det Vene ad en Omvej, ved at spørge: er vor Daabspagt den oprindelige apostoliske eller er den det ikke, da det er uagtetlig det var Christene til, som vare optagne i Kirken paa den oprindelige Daabspagt, for Kristene skrev Brevet til den. Naar Hr. Mag. Møller derfor tillægger paa egne og Kantsforvandedes Begne i den lutherske Menighed, at de ingentunde paa Paaske, at Kirken har forandret sin Troedsfæstelse, saa er det uagtetlig, at de maae indrømme, at vor Daabspagt er den oprindelige, og altsaa nødvendigvis ældre end Menighedene i Rom, Corinth, Ephesus o. s. v. og altsaa ogsaa ældre end de apostoliske Brev, som ere fremme til disse Menigheder. Hr. Mag. Møller behøver derfor kun at tænke sig lidt om, for at see, hans Troe med vor Paaske om Daabspagts Uafhængighed af det Ny Testamente, er blotter for et Grund, og hans formentlige Berber for den lutherske Skoles Theologie i Slutningen af 16 Aarhundrede, maa han selv kende Staven evig.

Jac. Chr. Lundberg.

Hestilse i No. 33.
 Spalte 500. Linie 27, behøve, læs: lærdede.